

Diumenge 15 (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 13,1-23): En aquell dia, sortint Jesús de la casa, s'assegué a la vora de la mar, i s'aplegaren amb ell grans multituds, de manera que pujà a una barca, per tal d'asseure-s'hi, i tota la gent s'estava dreta a la vora de la mar.

I els parlà de moltes coses en paràboles, dient: «Heus aquí que sortí el sembrador a sembrar. I mentre ell sembrava, [uns grans] caigueren arran del camí, i vingueren els ocells i se'ls menjaren. Altres caigueren en pedregar, on no tenien gaire terra, i de seguida germinaren perquè no tenien gruix de terra. I havent sortit el sol, es van cremar i, perquè no tenien arrels, s'assecaren. Uns altres caigueren entre espines, i cresqueren les espines i els ofegaren. Uns altres caigueren en terra bona, i donaren fruit, un de cent, un altre de seixanta, un altre de trenta. El qui tingui orelles, que escolti» (...).

Paràbola del sembrador

P. Julio César RAMOS González SDB
(Mendoza, Argentina)

Avui, Jesús comença a introduir-nos en els misteris del Regne, a través d'aquesta manera tan característica de presentar-nos la seva dinàmica per mitjà de "paràboles". La llavor és la paraula proclamada, i el sembrador és Ell mateix. Aquest no cerca sembrar en el millor dels terrenys per tal d'assegurar-se la millor collita. Ell ha vingut per tal que tots "tinguin vida, i en tinguin a desdir".

Així, les llavors llençades per generosos punys produeixen el percentatge de rendiment que les possibilitats "toponímiques" li permeten. Segons la profunditat de la fe, serà la possibilitat de rendiment en els fruits. Tot i que aquests vénen, en certa manera, garantits per la potència vital de la paraula-llavor, no és menor la responsabilitat que pertoca a la seva atenta audició. Per això, "Qui tingui orelles, que escolti".

—Demano avui al Senyor l'ànsia del profeta: "Quan m'arribava la teva paraula, jo la devorava: ella ha estat el goig i l'alegria del meu cor".